

En Vanlig Människas Uppgång och Fall

av

Ossian Borg Gyllenbäck

Januari 14, 2018

Slutversion

EXT. NEWYORK - PARKBÄNK - KVÄLL

På en parkbänk sitter RIKARD (40), en man med långt blont oredigt hår, iklädd en exklusiv skräddarsydd svart kostym som bryts av med en ljusblå t-shirt. Han sitter tillbakalutad, med blicken fäst på himlen. På bänken, en halvmeter ifrån Rikard, ligger ett tjockt manus.

POJKEN
(utanför bild)
Vad kollar du på?

Rikard rycker förvånat till. Med huvudet fortsatt tillbakalutat, vänder han det för att titta på pojken.

En pojke i tioårs åldern med blont hår, iklädd en uppknäppt ljusblå höstjacka och jeans, står till vänster om Rikard och observerar honom.

Pojken lägger sitt huvud på sned, för att härma vinkeln på Rikards huvud. De tittar på varandra ett tag.

RIKARD
(kollar upp i
himlen)
Ingenting.

Rikard lutar sig framåt. Han sitter nu normalt på bänken och hans blick återgår till pojken.

Pojken lutar tillbaka sitt huvud och tittar på Rikard.

POJKEN
Men något måste du väl se?

Rikards blick återgår till himlen och han tittar en stund.

RIKARD
(tittar
tillbaka på
pojken)
Nej.

Det blir tyst och Rikard vänder sig och tittar ut mot kanalen. Pojken börjar trampa lite på plats, samtidigt som hans blick färdas till manuset bredvid Rikard.

POJKEN
(pekar på
manuset)
Är det ditt?

Rikard slänger en blick mot pojken och manuset, men svarar inte direkt. Han kollar tillbaka ut mot kanalen.

RIKARD
Ja.

Pojken går långsamt fram till sidan av bänken för att se manuset bättre.

POJKEN
(exalterad)
Oh, så du är en
manusförfattare!

Rikard vänder hastigt blicken mot pojken, med ett förvånat uttryck.

Pojken är väldigt glad och exalterad över faktumet, ett spår av ett leende ses på Rikards läppar.

POJKEN
Är du känd?

Rikard bryter pojkens blick och tittar ner i marken.

RIKARD
(frånvarande)
Ja, det kan man väl säga.

Pojkens frågande blick går till Rikard, där den stannar en stund, men återgår till att titta på manuset.

POJKEN
Vad handlar den om?

Rikard vänder tillbaka blicken till pojken.

RIKARD
Vad?

POJKEN
Manuset.

RIKARD
Uppgång och fall.

Pojken står och funderar en stund.

POJKEN
Oh, finns det magi och sånt
då? Vems fall?

RIKARD
Nej.

POJKEN
Är det roligt?

RIKARD
Nej.

POJKEN
 (fundersamt
 till sig själv)
 Nog för det inte finns någon
 magi.

Rikard skrattar till lite och vänder sig bort mot kanalen igen.

POJKEN
 Men vem är det som faller?

RIKARD
 (slänger en
 blick på
 pojken)
 En vanlig människa, så inget
 magiskt.

POJKEN
 Så han kan inte flyga alls?

RIKARD
 Nej.

POJKEN
 Så han bara faller?

RIKARD
 Ja.

POJKEN
 Varför är du så tråkig?

Ett svagt leende sprider sig längs Rikards läppar och han vänder sig mot pojken.

RIKARD
 För jag är en vanlig människa.

POJKEN
 Vad menar du?

RIKARD
 Va många frågor du ställer.

POJKEN
 Tycker du? Men du kan ju
 ställa en fråga till mig.

Rikard rycker på axlarna och tittar ut mot kanalen, han återgår till sina tankar.

Rikard lägger händerna på knäna och andas ut. Han reser sig upp, samtidigt som han tar manuset under armen och börjar gå mot bron.

Pojken följer honom med blicken en stund, innan han springer efter, med blicken fäst på manuset.

GÅNGVÄG

POJKEN
Får jag titta?

RIKARD
Det finns inget att se.

Pojken springer upp bredvid Rikard.

POJKEN
Det sa du om himlen också.

Rikard saktar in, men svarar inte direkt.

RIKARD
Jag får väl kolla lite bättre
nästa gång.

Rikard försvinner tillbaka in i sina tankar, samtidigt som pojken saktar in med ett glatt leende på läpparna.

Rikard anländer vid foten av bron och börjar gå över.

BRON

Rikard promenerar över bron försjunken i tankar, men vänder sig hastigt om mot pojken.

RIKARD
(medan han
vänder sig)
Vem är du egentligen?

Pojken syns inte till, Rikard ser sig omkring, sökandes efter pojken. Men kan inte hitta honom.

Han skakar på huvudet, medans hans blick färdas till manuset under hans arm. Titeln är "The Fall" undertecknat "Rikard Stenvall" och längst ned står det "Final Draft"

Rikard stannar upp och håller manuset framför sig.

Rikard tar ett papper från manuset och kastar det över broräcket ner mot vattnet. Han tar ännu ett papper och börjar kasta dem en efter en över räcket.

Papperna fladdrar i vinden men landar aldrig i vattnet utan börjar istället flyga upp mot himlen, samtidigt som bladen ser ut att leka med varandra, som en dans.

Rikard följer med blicken pappernas dans upp mot himlen, där hans blick stannar.

Rikard ler med hela ansiktet.